

INTERVIEW GOVERT GRIFFIOEN (DUPONT)

‘Dit soort incidenten mag niet voorkomen’

Komt het ooit nog goed tussen de Dupont-fabriek en de rest van Dordrecht? Directeur Govert Griffioen (58) gelooft van wel. „Ik snap dat mensen denken: wat gebeurt daar allemaal achter dat hek?”

Ingrid de Groot
Peter Groenendijk
Dordrecht

Twee weken geleden, op zomaar een frisse zaterdagochtend, verzamelden zich 150 demonstranten voor de poort van Dupont. Ze waren het zat, al die berichten over gevaarlijke stoffen die uit de fabriekspijpen van het bedrijf komen, en die ze misschien wel elke dag inademen. Waarom, vroegen de demonstranten zich af, ligt zo'n gevaarlijk chemisch bedrijf pal naast een grote woonwijk?

Dupont-directeur Govert Griffioen was er ook. „Ik wist al dat de omgeving zich zorgen maakt, maar het werd die ochtend nog duidelijker”, zegt hij. „Ik merkte dat die mensen niet goed wisten wat wij hier doen. Ze denken dat we hier onveilig werken, dat de overheid ons maar lekker onze gang laat gaan. Als ik dan vertel dat wij vorig jaar 50 inspecties hebben gehad, deels onaangekondigd, dan hoor je al terug: 'hé, blijkbaar is het toch wel aardig geregeld.'”

Maar de Europese directeur van het wereldwijde chemieconcern beseft: met een paar van die gesprekken zijn de zorgen niet weggenomen. Want de zorgen in Dordrecht hebben serieuze grond. Een voorbeeld: werknemers van Dupont ontdekten in de vroege morgen van 12 augustus dat uit één van de leidingen het gas formaldehyde naar buiten lekte. Het lek,

twee dagen eerder al ontdekt en veroorzaakt door een kapotte breekplaat, bleek niet goed hersteld, waardoor inmiddels 2.730 kilo is vervlogen. „Gelukkig bleek er geen schade voor de volksgezondheid. Maar we zijn er niet trots op”, zegt Griffioen. „U moet begrijpen: door die pijpleidingen gaat zó veel gas, dat je dit soort hoeveelheden niet meteen mist. We ontdekten het doordat we op vrijdagochtend een formaldehydelucht roken.”

Zes weken later werd wéér een lekkage gevonden, dit keer kleiner. De provincie reageerde met een zeldzame maatregel: de fabriek moest volledig worden stilgelegd en het toezicht werd verzwaard. „We zijn de afgelopen maand met de stofkam door de fabriek gegaan”, zegt Griffioen. „We hebben alles gecontroleerd, elke schroef, elke breekplaat. We wilden zeker weten dat dit niet nog een keer gebeurt.”

Waarom heeft u de lekkage pas anderhalve maand later naar buiten gebracht? Het voedt het gevoel dat u iets te verbergen heeft. „Dat was verkeerd. Wij waren met onszelf bezig, met het oplossen van het probleem in de fabriek. De buitenwereld zijn we toen in zekere zin vergeten. De buurt en de lokale politiek hebben inmiddels zeer duidelijk laten merken dat ze *not amused* waren. We beseffen nu: als we op deze plek willen blijven werken, moeten we de gemeenschap vaker gaan vertellen wat we hier doen. We hebben een website gemaakt waar mensen alles kunnen vinden en vragen over ons bedrijf.

„We gaan regelmatig groepen bewoners uitnodigen. Mensen zien van een afstandje al deze pijpleidingen, maar ze hebben geen idee wat we hier doen. Als ik zie wat er de laatste tijd allemaal naar buiten is gekomen, snap ik dat mensen zeggen: wat gebeurt daar toch allemaal achter dat hek?”

We waren met onszelf bezig, zijn de buitenwereld toen in zekere zin vergeten

